

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Țariuc Dmitri,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Uzun Ana
împotriva lui Țariuc Dmitri cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor
minori și a soțului,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul depus de Țariuc Dmitri și a fost meținută hotărârea din 02 octombrie
2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei,

c o n s t a t ă:

La 27 iulie 2017 Uzun Ana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui
Țariuc Dmitri cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a
soțului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 03 august 2013 a încheiat cu
pârâtul căsătoria. Din căsătorie au doi copii minori: XXXXX, născut la XXXXX și
YYYYY, născută la YYYYY, care se află la întreținerea sa. Pârâtul benevol nu
participă la întreținerea acestora. Ea se află în concediu de maternitate în legătură cu
îngrijirea fiului minor și de facto, nu mai locuiesc împreună.

A relatat că pârâtul la momentul depunerii acțiunii nu era angajat oficial în
câmpul muncii, astfel, a considerat că pensia de întreținere urmează a fi încasată într-
o sumă bănească fixă de 1000 de lei pentru fiecare copil.

A menționat că reieșind din faptul că îngrijește de fiul minor care n-a împlinit
vârsta de 3 ani, pârâtul ar trebui să-i achite și reclamantei pensie în mărime de 1000
de lei lunar.

A solicitat Uzun Ana încasarea de la Țariuc Dmitri în beneficiul său a pensiei
pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, născut la XXXXX și YYYYY, născută
la YYYYY în mărime de 1000 de lei lunar pentru fiecare copil și pensie pentru

întreținerea soției în mărime de 1000 de lei lunar.

Prin hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Țariuc Dmitri în beneficiul Anei Uzun pensie pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, născut la XXXXX și YYYYY, născută la YYYYY în mărime de a câte 850 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu 27.07.2017 și până la atingerea majoratului de către copii; s-a încasat de la Țariuc Dmitri în beneficiul Anei Uzun pensie pentru întreținerea soțului, în sumă de 300 de lei lunar, începând cu 27.07.2017 până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului minor XXXXX, născut la XXXXX. S-a încasat de la Țariuc Dmitri în contul statului taxa de stat în sumă de 612 lei și 150 de lei.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Țariuc Dmitri și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că conform datelor Biroului Național de Statistică de pe site-ul statistica.md, minimumul de existență în mediu pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani pe republică în I semestru al anului 2017 a constituit 1536,9 lei.

Instanța de apel a menționat că venitul mediu lunar al apelantului Țariuc Dmitri, conform probelor și argumentelor prezentate, constituie 2 972 de lei, dânsul solicitând instanței de apel încasarea pensiei de întreținere a copiilor în mărime de 1/3 din acest venit lunar, ceea ce ar fi echivalentul a 990 de lei lunar pentru ambii copii, fiecărui copil revenind pentru întreținere câte 450 de lei.

Conform art.3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sînt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Instanța de apel a menționat că din adeverința de salariu prezentată de apelant (f.d. 49) rezultă că ultimul are un salariu fluctuabil, variind de la 2125 de lei, la cea de 4278 de lei. Astfel, instanța de apel a considerat că încasarea pensiei întemeiat a fost dispusă în sumă bănească fixă.

În conformitate cu dispozițiile art.98 alin.2 Codul familiei, pensia de întreținere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească. Iar, conform art.111 alin.2 lit.a) Codul familiei, plata pensiei de întreținere, în baza hotărîrii instanței judecătorești, încetează în cazul atingerii de către copil a vârstei de 18 ani sau obținerii de către acesta a capacității depline de exercițiu sub vârsta de 18 ani.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a dispus încasarea pensiei de întreținere, începând cu data adresării intimatei cu cerere în instanța de judecată, care urmează a fi încasată pînă la atingerea majoratului copiilor.

La 23 mai 2018 Țariuc Dmitri a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a hotărîrii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărîri

prin care să fie încasată pensia în mărime de 1/3 cotă parte din salariu pentru întreținerea copiilor minori.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural, și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Recurentul Țariuc Dmitri a relatat că instanțele inferioare au ignorat prevederile art.75 Codul Familiei cât și p.4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 15 aprilie 2013.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale la 27 martie 2018 (f.d.85) și a fost recepționată de către recurent la 03 aprilie 2018 conform avizului de recepție (f.d.86).

Astfel, recursul declarat la 23 mai 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Țariuc Dmitri, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Țariuc Dmitri, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Țariuc Dmitri.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru